

בש"פ 5423/18 - מדינת ישראל נגד יצחק בריל

בבית המשפט העליון

בש"פ 5423/18

לפני: כבוד השופטת י' וילנר

המבקשת: מדינת ישראל

נ ג ד

המשיב: יצחק בריל

בקשה (שישית) להארכת מעצר בפיקוח אלקטרוני לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996

תאריך הישיבה: ה' באב התשע"ח (17.7.2018)

בשם המבקשת: עו"ד חיים שוייצר

בשם המשיב: עו"ד ניר שנידרמן; עו"ד עדן פוליטקין

החלטה

1. בקשה שישית להארכת מעצרו של המשיב בפיקוח אלקטרוני בתשעים יום לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים), החל מתאריך 23.7.2018, או עד למתן פסק דין בת"פ 48790-07-16 בבית משפט המחוזי בירושלים, לפי המוקדם.

עמוד 1

רקע והליכים קודמים

2. עובדות כתב האישום וההליכים המשפטיים בעניינו של המשיב פורטו בהרחבה במסגרת החלטות של בית משפט זה בבקשות קודמות להארכת מעצרו (ראו למשל: החלטתו המפורטת של השופט ד' מינץ בבש"פ 418/18 (22.1.2018), וכן ראו החלטתי בעררו של המשיב כנגד התנאים המגבילים של מעצרו בפיקוח אלקטרוני (בש"פ 3409/18 (3.6.2018)), לפיכך אחזור על עיקרי הדברים בלבד.

3. בתמצית אציין כי ביום 31.7.2016 הוגש נגד המשיב כתב אישום, אשר תוקן פעמיים בהמשך, המייחס לו עבירות של קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות; ניסיון לקבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות; זיוף בנסיבות מחמירות; שימוש במסמך מזויף; קשירת קשר לביצוע פשע; סחיטה באיומים; הלבנת הון; עבירות מס; עבירות פשיטת רגל (ובהן הפרת גבולות, אי-גילוי נכסים ומסמכים לנאמן, העלמת נכסים, סילוק נכסים במרמה, השמטה מהודעה, מרמה לאחר צו כינוס והונאת נושים); ושיבוש הליכי משפט. על-פי הנטען בכתב האישום, המשיב היה המוביל העיקרי ("ראש הפירמידה") של תכנית מרמה בתחום הנדל"ן שבמסגרתה המשיב, יחד עם ארבעה נאשמים נוספים, הונה כ-60 מתלוננים בסך של למעלה מ-28,000,000 ש"ח.

בד בבד עם הגשת כתב האישום, הגישה המבקשת בקשה למעצרו של המשיב ושל נאשם נוסף עד לתום ההליכים המשפטיים נגדם. בהחלטה מיום 23.8.2016 קיבל בית המשפט המחוזי (השופט ע' זינגר) את הבקשה, לאחר שקבע כי חלופת מעצר לא תאיין את המסוכנות הנשקפת ממנו וכי קיים חשש לשיבוש הליכי המשפט. בהמשך, לנוכח מצבו הרפואי הירוד של המשיב ונסיבותיו האישיות, הורה בית המשפט המחוזי ביום 26.9.2017 על מעצרו בפיקוח אלקטרוני בכפוף לתנאים שנקבעו. כמו כן, ביום 29.3.2018 הורה בית המשפט המחוזי על הקלת תנאי מעצרו, וזאת בשל יציאותיו התכופות של המשיב לטיפולים רפואיים.

4. בהמשך לכך, הוארך מעצרו של המשיב חמש פעמים לפי סעיף 62 לחוק המעצרים. בהחלטות הקודמות להארכת מעצרו של המשיב, עמד בית משפט זה על המסוכנות הרבה הנשקפת מהמשיב והנלמדת מהמעשים החמורים המיוחסים לו, וקבע כי יש לקחת בחשבון לעניין קצב התקדמות ההליך את היקף הפרשה נושא האישום ואת החלפת הייצוג מטעם המשיב.

טענות הצדדים

5. המבקשת מנמקת את בקשתה במסוכנותו הרבה של המשיב, כפי שזו עולה מעובדות כתב האישום, הנלמדת, בין היתר גם מריבוי המתלוננים; מריבוי האישומים המיוחסים לו; ומהיקפן הכספי של העבירות המיוחסות לו במסגרת התרמית, שנרקמה תוך ניצול אוכלוסיות מוחלשות ובהיעדר מורא מרשויות החוק. עוד טוענת המבקשת כי התקיימו עד כה 37 דיוני הוכחות במסגרתם נשמעו כ-118 עדי תביעה, וכי קבועים 13 מועדי הוכחות נוספים עד ינואר 2019. כן מציינת המבקשת כי ההליכים בתיק התעכבו בחודשים האחרונים בשל טעמים הקשורים בהחלפת ייצוגו של המשיב ובמצבו הרפואי.

6. המשיב מתנגד לבקשה, ומבקש כי בית משפט זה יורה על קבלת תסקיר שירות מבחן עדכני בעניינו. לטענת

המשיב, נסיבותיו האישיות, ובכלל זה מצבו הרפואי הירוד המחייב יציאות רבות לטיפולים רפואיים, מצבה הכלכלי הקשה של משפחתו עקב ההליכים נגדו, והיזקקות בנותיו לטיפולו הצמוד, כל אלה מהווים שינוי נסיבות המצדיק את שחרורו ממעצר בפיקוח אלקטרוני, או לכל הפחות מצדיקים עריכת תסקיר שירות מבחן עדכני בעניינו.

דיון והכרעה

7. לאחר עיון בחומר הרלבנטי, ומששמעתי את באי-כוח הצדדים בדיון שהתקיים לפניי, הגעתי למסקנה כי דין הבקשה להארכת מעצרו של המשיב בפיקוח אלקטרוני להתקבל.

8. כידוע, במסגרת בקשה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק המעצרים, על בית המשפט לאזן בין זכותו של הנאשם לחירות לבין שמירה על ביטחון הציבור ותקינות ההליך הפלילי. לשם כך, יש להביא בחשבון, בין היתר, את פרק הזמן אשר חלף מאז נעצר הנאשם, קצב התקדמות ההליך, המסוכנות הנשקפת מן הנאשם, חומרת העבירה המיוחסת לו, וכן את החשש משיבוש הליכי משפט ומהימלטות הנאשם מאימת הדין. ככל שתקופת המעצר מתארכת, נעה נקודת האיזון לעבר זכותו של הנאשם לחירות. בתוך כך, ובשים לב למכלול השיקולים הללו, ישוב ויבחן בית המשפט את האפשרות להשיג את מטרת המעצר בדרך של חלופת מעצר (ראו: בש"פ 1362/18 מדינת ישראל נ' אזולאי, פסקה 9 (22.2.2018); בש"פ 4043/18 מדינת ישראל נ' גברו, פסקה 12 (3.6.2018)).

9. יישום אמות מידה אלה על ענייננו מוליך, כאמור, למסקנה כי יש להיעתר לבקשה ולהאריך את מעצרו של המשיב בפיקוח אלקטרוני. המעשים המיוחסים למשיב בכתב האישום והתרשמות שירות המבחן ממנו מלמדים על רמת מסוכנותו הגבוהה של המשיב. יודגש כי על אף האמור, המשיב מצוי במעצר בפיקוח אלקטרוני, לגביו כבר קבע בית משפט זה כי מידת פגיעתו בחירות פחותה מזו של מעצר "של ממש" (ראו למשל: בש"פ 8656/17 מדינת ישראל נ' חאמד (15.11.2017)). יתרה מכך, קצב התקדמות ההליך עד כה משביע רצון, וכך גם הצפי להמשך שמיעת דיוני ההוכחות – כאמור, כבר עתה קבועים 13 מועדי הוכחות נוספים עד ינואר 2019. אוסיף עוד כי אין להתעלם גם מכך שבחודשים האחרונים לא התקיימו דיוני הוכחות בתיק לבקשת המשיב, בשל מצבו הרפואי. נוכח כל האמור ובהתייחס למכלול השיקולים הרלוונטיים, ובפרט למסוכנותו של המשיב, הגעתי לכלל מסקנה כי בשלב זה לא ניתן לקבוע כי הוסטה נקודת האיזון לכיוון חירותו של המשיב.

10. המשיב טען בדיון כי הוא נתקל בקשיים לאשר את יציאותיו לקבלת טיפולים רפואיים. לפיכך, אומר את הברור מאליו – יש לאפשר למשיב לצאת לקבלת טיפולים רפואיים כל אימת שיזדקק לכך.

11. בהתאם לאמור לעיל, אני מורה על הארכת מעצרו של המשיב בפיקוח אלקטרוני בתשעים ימים החל מתאריך 23.7.2018, או עד למתן פסק דין בת"פ 48790-07-16 בבית משפט המחוזי בירושלים, לפי המוקדם.

ניתנה היום, ז' באב התשע"ח (19.7.2018).

ש ו פ ט ת
